

Rondom de kerkdiensten

Ds. Arjan van Lagen

Het leven keert weer terug naar zijn normale doen

De zomer is bijna voorbij. Misschien vindt u het jammer, want het weer zat niet altijd mee. Tenminste zo was het in Nederland. Anderen zochten de zon en het strand ver weg. Echter niet getreurd, de herfst kan ook heel mooi zijn. Dat is niet zo ver weg. In deze maand begint de herfst.

De zomer loopt ten einde. De meeste vakanties zijn voorbij. Tijd om weer terug te keren naar het gewone leven met zijn normale doen. Dat geldt ook voor ons als kerkgemeenschap.

De verjaardag van ons kerkcentrum

Maar eerst beginnen we met een (bescheiden) feestje. De eerste zondag van de maand september vierten alle bewoners van ons kerkcentrum De Nieuwe Stad de verjaardag van het gebouw. Niet dat het uitsluitend om het gebouw gaat - hoewel we best trots kunnen zijn op De Nieuwe Stad - het gaat toch allereerst om mensen. Om ons als bewoners van dit kerkgebouw van diverse afkomst en wijze van geloven. Heel verschillend zijn we en toch houden we het met elkaar uit onder één dak. Het mag ook wel eens gezegd worden dat we in goed overleg en met een open houding elkaar tegemoet willen treden. Elders gaat dat heel anders en vecht men elkaar de tent uit. Daarom is het goed om elk jaar weer de verjaardag van ons kerkcentrum te vieren. Evenals vorig jaar doen we dat door kanselruil. Bij ons komt ds. Christian Lindner van de Evangelische Broedergemeente preken en zal ds. Arjan van Lagen de liturg zijn. Ds. Jan van der Meulen preekt in de parochie en pastor Mulders is daar dan de liturg.

Startzondag

Vanaf zondag 9 september kunt u de voortzetting - al of niet onderbroken met de vakantieperiode - van allerlei activiteiten tegemoet zien.

In deze Opnieuw of in een volgende kunt u lezen over deelname aan gesprekskringen - met name een geloofsgesprek - een leerhuis over een boek van prof. dr. Wiersinga, een bijbelkring, de sacrale dansgroep, het leerhuis religieuze beleving, gesprekskringen bij ouderencentra en seniorenflats, de maandelijkse kring van de Seniorengroep op donderdagmorgen, catechese voor jongeren en voor hen die belijdenis willen doen.

Hiermee is geen volledige opsomming gegeven van alle activiteiten die in en rond onze kerkgemeenschap plaatsvinden, maar een smaakmaker zullen we maar zeggen.

Aan het begin van dit nieuwe seizoen vragen wij een zegen daarover in de dienst van Schrift en Tafel op zondag 9 september, de startzondag.

Gemeenteberaad

Op zondag 16 september zal er gemeenteberaad zijn waarbij allereerst het pastoraal jaarverslag van de predikanten aan de orde komt. Eertijds hadden we in het voorjaar een gemeenteberaad waar zowel financiële zaken aan de orde waren als ook het pastoraal jaarverslag. Dit jaar hebben we ervoor gekozen om aan het begin van het nieuwe seizoen dit verslag te houden. Wat de metafoor deze keer is mag voor u een verrassing zijn.

In elk geval kunt deze gelegenheid te baat nemen om allerlei zaken waarvoor u aandacht wil vragen uit te spreken. Bijvoorbeeld iets over de gezamenlijke diensten met onze zusters en broeders van de Evangelisch-Lutherse gemeente. Het thema dit jaar van de gezamenlijke diensten `rond de maaltijd` maakte de tongen los. Dat was zo bij de voorbereidingsbijeenkomsten op de dinsdagmorgen en bleek ook uit de vele reacties na de diensten, soms ook tijdens de diensten. U kunt uw waardering en/of kritische noties over de gezamenlijke diensten ook kwijt bij dit gemeenteberaad.

Vredeszondag

Je zou willen dat zo'n zondag niet nodig was, maar in de wereld is het allerminst vrede. Trouwens op het gebied van geloof en religie is het ook niet allemaal koek en ei. Geloof is mooi, maar ook een gevaarlijk goedje.

Daarom is het goed ook dit jaar met elkaar na te denken over wat vrede betekent en hoe wij als kerkgemeenschappen en als persoon een weg proberen te vinden.

De dienst begint om half twaalf, de tijd dat de parochie met haar dienst begint. In de praktijk is gebleken dat een andere tijd, bijvoorbeeld onze tijd van half tien, niet werkt. De gezamenlijkheid heeft ook zo zijn prijs. We hopen en denken dat u dat niet doet terugschrikken.

Wij wensen u, en in het bijzonder de mensen die aan huis gebonden zijn, vrede en alle goeds!

Overdenking

ds. Jan van der Meulen

De vakantie levert vaak allerlei indrukken op en zelfs overwegingen met betrekking tot geloof en kerk.

Misschien is dat niet zo verwonderlijk als je Rome bezoekt waar je een eindeloze hoeveelheid kerkgebouwen tegenkomt de één nog rijker en indrukwekkender dan de ander met natuurlijk de Sint Pieter als hoogtepunt. Als Nederlandse Protestant brengt het je een beetje in verwarring. Er zijn hele mooie en bijzondere dingen te zien; er zijn intieme en spiritueel geladen plekken, maar het is alle-

maal een beetje te veel. Je hebt het gevoel met een kerk en een geloof geconfronteerd te worden die haar eigen waarheid zijn geworden en die waarheid ook met macht en pracht uitdraagt of minstens uitdroeg.

Allerlei machtige en niet altijd even heilige Pausen worden geëerd. En ook andere belangrijke en voorname mensen zijn vereeuwigd in graftombes en gedenkstenen. Gewone en eenvoudige mensen lijken alleen gezien te worden biddend in de kerkbanken, al dan niet geknield.

En je denkt onwillekeurig: wat zou Jezus hiervan vinden? Zou hij deze wereldkerk in zijn Rooms-katholieke of moet ik zeggen Romeinse vormgeving wel herkennen en waarderen? Heeft Hij dit instituut gewild dat soms wel, maar vaak ook niet, drager was van zijn radicale liefde?

En als je dan ook nog een boek leest van Eric Emmanuel Schmitt met de titel 'het evangelie volgens Pilatus' waarin hij onder andere pleit voor een serieus nemen van Jezus' eigen twijfel over zijn roeping en de weg die hij vanuit die roeping moest gaan dan botst dat nadrukkelijk met een deel van de kerk zoals je die in de kerken van Rome tegenkomt.

Een ander boek dat mij ook aan het denken heeft gezet is het boek 'Op ooghoogte' van Herman Wiersinga. Het is al weer een paar jaar oud, maar het bevat mijns inziens nog allerlei actuele gedachtegangen. Herman Wiersinga probeert de consequenties van het 'postmodernisme' voor geloof en kerk te doordenken. Naar zijn mening is het postmodernisme niet een alles relativierende stroming. Hij ziet in het postmodernisme een grote gevoeligheid voor historische en persoonlijke gebondenheid van allerlei waarheidsclaims.

Het postmodernisme erkent dat de volledige en enige waarheid niet kenbaar is. Dat je die niet kunt opeisen of poneren als kerk of geloofsgemeenschap. Het postmoderne denken geeft er zich rekenschap van dat we alleen een relationele waarheid kunnen vinden. Binnen het relatienetwerk dat wij hebben, vinden we een stukje waarheid en naast onze westerse perceptie bestaan er ook nog andere voorstellingen van de waarheid, bijvoorbeeld 'oosterse'.

Het postmoderne denken is een reactie op het falen van de grote ideologieën, uit naam waarvan in de vorige eeuw zoveel slachtoffers gevallen zijn. De claim de ene en enige waarheid te bezitten werkt onderdrukking en geweld in de hand. Want iedereen die die ene en enige waarheid niet kent of wil erkennen moet dan met geweld worden bekeerd of buitengesloten of in het uiterste geval uitgeschakeld. Met het huidige religieus gemotiveerde geweld en de terreur van vandaag de dag voor ogen kun je je moeilijk aan die waarheid van waarneming onttrekken.

De gedachte dat ik of wij alleen de waarheid kennen bevordert het geweld tegen andersdenkenden verbaal en/of fysiek. De christelijke kerk/godsdiens - en welke andere godsdiens dan ook - die zichzelf als de exclusieve bezitter en hoeder van de waarheid over God, mens en wereld ziet bevordert geweld. Het

begint met het onderdrukken van het vrije spreken en vrije denken en het eindigt met kettervervolging en wat voor moderne varianten daar van bestaan. In de praktijk zijn godsdiensten gelukkig meer dan alleen maar instituten die waarheid poneren en handhaven. Ondanks alle macht en praal is er ook altijd plaats geweest voor bescheiden en liefdevolle beschikbaarheid van mensen voor elkaar en voor God en dat zie je als je goed kijkt ook in de kerk, in die van Rome en hopelijk ook in die van de Bijlmer.

Toelichting op de collecten

2 september: Werelddiaconaat

In deze collecte staat de basisgezondheidszorg in Bangladesh centraal. Bangladesh behoort tot de armste landen ter wereld. In dit overwegend islamitische land slaagt de kleine kerk van Bangladesh erin succesvolle ontwikkelingsprojecten uit te voeren. Een van de werkvelden van deze kerk ligt in het noordwesten van Bangladesh, het gebied rond de stad Rasjhahi waar van oudsher de Santalivolken 'wonen'. Deze nomaden hebben hun eigen taal en cultuur en zijn daarvoor verstoken van onderwijs en gezondheidszorg. De droge en onvruchtbare grond die ze zelf bezitten brengt nauwelijks iets op. Ook drinkwater is schaars in dit gebied, dat door de klimaatverandering steeds meer op een woestijn gaat lijken. De opbrengst van de Werelddiaconaatcollecte in september is bestemd voor het Santali-project van de Kerk van Bangladesh. Met uw bijdrage kunnen de bewoners van 55 dorpen ondersteuning op het gebied van gezondheidszorg, landbouw en onderwijs krijgen.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Ter nagedachtenis aan Leo Antheunisse

ds. Arjan van Lagen

Op dinsdag 17 juli overleed Leonard Jan Antheunisse. Voor ons bekend als Leo, de echtgenoot van Elly.

Met verdriet hebben we afscheid van hem genomen, maar met grote dankbaarheid om alles wat hij ons gaf.

Hij is geboren op 24 december 1923 te Keboemen, Indonesië en wij hebben hem begraven op Zorgvlied na een dienst van dankbaarheid in De Drecht, het seniorencomplex waar hij de laatste jaren samen met Elly woonde.

In de afscheidsdienst heb ik hem getypeerd als een vaste kracht in de kerkgemeenschap.

Zijn aanwezigheid gaf een vertrouwd gevoel, zijn aandacht voor liturgie en tekst, zowel gesproken als gezongen, was opbouwend en weldadig. Een markant mens met aandacht voor anderen, voor mensen en voor de natuur; de natuur als uitdrukking van zijn geloof in de schepper van hemel en aarde.

En dan denk ik aan zijn bijdrage aan de Milieuduif. Toen de aandacht voor het milieu, voor de natuur in het algemeen nog maar net begon, was hij een van de mensen die zich inzetten voor de Milieuduif, een groep mensen die ons voorging in de zorg voor alles wat leeft en groeit en bloeit.

Maar ik heb hem vooral leren kennen als lid van de redactie van ons kerkblad *Opnieuw*. We hebben heel wat keren vergaderd op Hakfort en een hoop plezier gehad om een goede indeling te krijgen zodat aan alle stukjes recht werd gedaan.

Aandacht en zorg waren bij hem niet beperkt tot een kleine kring, nee, zijn aandacht richtte zich ook op de wijde wereld, waarbij Indonesië een grote plaats in zijn leven innam.

Met hart en ziel heeft hij zich ingezet voor Hosea, een man die zich voor zijn gemeenschap inzetten die alle steun kreeg van Leo, in woord en daad, met geld en gebed. Hij was lange tijd de drijvende kracht van de ZWO-groep (zending - werelddiaconaat - ontwikkelingsamenwerking vanuit de kerken).

Hij was medewerker van de wereldwinkel bij ons in de kerk, een instelling die opkomt voor een eerlijke prijs voor producten uit ontwikkelingslanden.

En in dat verband wil ik ook graag zeggen, dat als wij een dienst hadden in het teken van ZWO of van de zending alleen en bij de oecumenische avondgebeden in de veertigdagentijd, zijn gebeden altijd ontroerden.

We gedenken hem met respect en met dankbaarheid.

Wij hebben afscheid van hem genomen met de tekst , die ook op de rouwcirculaire stond:

Komt tot mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Vanaf deze plaats wensen wij Elly, de kinderen en kleinkinderen en allen die verbonden waren met deze mens kracht toe om met deze lege plaats om te gaan.

Zijn nagedachtenis zij ons allen tot vrede.

In Memoriam Leo Antheunisse

Leo,
De naam zegt het al:
een leeuw was je.
Een vriendelijke uitstraling,
innerlijke kracht.
Een koning
zonder pretenties.
Poëtisch was je.
Het kerkblad
zestien jaar lang
onder je hoede.
Altijd een vriendelijk woord.
Een volhouder
tot het einde.
Een mens om niet te vergeten.

Redactie Opnieuw

Leerhuis geloof en theologie

ds. Jan van der Meulen

Als vervolg op het leerhuis 'Bijbelse beelden en hun geheim' wilde ik dit jaar een aantal thema's verder uitdiepen met geïnteresseerde gemeenteleden. Ik wilde dat dit keer doen aan de hand van een boekje van de misschien niet helemaal onbekende theoloog Herman Wiersinga. Het tweede en derde gedeelte van zijn boek 'Op ooghoogte' lijkt mij geschikt om met elkaar te bespreken. Na in het eerste deel van zijn boek het verschijnsel postmoderniteit verkend te hebben denkt hij in het tweede deel van zijn boek na over postmoderniteit en christelijk geloof.

De volgende hoofdstuktitels komen dan aan bod:
Deze tijd vraagt beeldende taal. Deze tijd vraagt relationele waarheid.
In het hoofdstuk over beeldende taal gaat het onder andere over poëtische taal en de taal van de metafoer. In het hoofdstuk over relationele waarheid gaat het onder andere over de waarheid van bijbelteksten en van kerkelijke teksten en vervolgens over exclusieve en inclusieve waarheid

Deel drie gaat over 'Een postmodern geloof'

En dan komen in vier achtereenvolgende hoofdstukken de volgende thema's aan de orde: Een geest van liefde (over God); een gezicht van liefde (over Jezus); Mensen van liefde en het boek eindigt met 'Een open einde'.

In het hoofdstuk over God gaat het onder andere over de God van filosofen en theologen en God als geest en over mijn God en de liefde is God.

In het hoofdstuk over Jezus gaat het over de voorbijganger en over omkeer. Over de voorloper en de navolgers.

In het hoofdstuk over mensen gaat het onder andere over de postmoderne mens, het mysterie mens en over geloof in de mens en over een christelijk mensbeeld en over ethiek en over morele oriëntatie.

Als u goed heeft meegeteld zijn het zes hoofdstukken die we kunnen lezen en bespreken. En dat wilde ik doen in tweemaal drie avonden tussen oktober 2007 en april 2008.

De eerste bijeenkomst zal zijn op donderdag 11 oktober 2007 en daarna volgen 25 oktober en 8 november, steeds van 20.00 uur tot 21.30 uur in De Nieuwe Stad.

U kunt de data alvast reserveren en u opgeven bij ondergetekende want dan kunnen we er voor zorgen dat iedere deelnemer / deelneemster het te bespreken boek(gedeelte) heeft en zich kan voorbereiden.

Bijbelkring op de dinsdagmorgen

Dit najaar wordt er weer een bijbelkring gehouden op de dinsdagmorgen van 10.00 tot ongeveer 12.00 uur in De Nieuwe Stad.

De bedoeling is dat we met elkaar een aantal verhalen uit de Bijbel gaan lezen om er vervolgens over door te praten.

De bijbelkring zal 1x in de twee weken plaatsvinden. De eerste keer is dinsdag 4 september. Daarna 18 september, 2, 16 en 30 oktober en 13 november.

27 november vervalt in verband met een studieweek. Dan nog een keer in december, nl. 11 december.

De bijbelkring zal geleid worden door ds. Arjan van Lagen

Ouderenkring

Ans Odinot

Wij hopen dat iedereen een goede vakantie heeft gehad. Op 20 september om 9.30 uur staat de koffie weer klaar.

Het wordt een vrolijke ochtend met (vakantie-) verhalen, gedichten en spelletjes, door iedereen ingebracht. Graag tot 20 september!

Waar over praten zij - wij - u - jij - ik ?

Nel klaver

Onder de titel 'waar over praten zij ?' - Een persoonlijk verhaal als uitgangspunt voor het geloofsverhaal - heeft u in Opnieuw van april 2007 kunnen lezen over de plannen van de commissie Identiteit Communicatie en Publiciteit (ICP). De bedoeling van deze commissie ICP- ingesteld door de kerkenraad - is om te onderzoeken wie en wat wij zijn als Protestantse Gemeente in de multiculturele samenleving van de Bijlmer.

Onze gemeente is in vele opzichten veelkleurig. Verschillende tradities, opvattingen en gewoonten komen er samen. Het is daarom belangrijk te weten wat we met elkaar delen, wat we dragen met elkaar.

Om hier achter te komen zijn we inmiddels met elkaar in gesprek, het zgn. geloofsgesprek. Dit houdt in dat we met elkaar spreken over wat geloven voor een ieder van ons betekent, elkaar uitleggen wat je innerlijke drijfveren zijn, wat je relatie met God is. Dit alles in relatie tot de gemeente waartoe wij allemaal behoren.

Als we weten wat we met elkaar delen, wat we met elkaar dragen, kunnen we ook naar binnen en naar buiten vertellen wie en wat we zijn.

Inmiddels zijn er in verschillende bestaande groepen bijeenkomsten gehouden rondom het geloofsgesprek en hebben al enkele tientallen gemeenteleden daaraan deelgenomen. De reacties van de deelnemers waren heel positief en enthousiast.

Een paar opmerkingen uit de bijeenkomsten:

- Een boeiende avond waarin in alle openheid gesproken is over onze gemeente
- Onze kerk is vooral een vrijplaats van denken en geloven. Je moet niets
- Ondanks de verscheidenheid van geloofstradities voelen wij ons één gemeente, waar wij geloven in een God die Liefde is.

Velen van u zijn nog niet in de gelegenheid geweest om aan het geloofsgesprek mee te doen. Omdat wij graag iedereen de mogelijkheid willen bieden om mee te praten organiseert de commissie ICP op

**MAANDAGAVOND 1 OKTOBER A.S. OM 19.30 - 21.30 UUR
IN DE NIEUWE STAD**

een bijeenkomst om deel te nemen aan het GELOOFSGESPREK.

Iedereen is WELKOM !!!!!

Ook als u al eerder heeft meegedaan aan het geloofsgesprek.

Hoe gaat een geloofsgesprek ?

Het gesprek gebeurt in een groepje van zo'n vijf, zes mensen op een rustige plek. Als het om geloof gaat is er iets nodig van vertrouwdheid, van veiligheid, want het gaat hier wel om een persoonlijk verhaal. Dat verhaal - onder de titel "Wat mij beweegt"- is door één van de deelnemers opgeschreven en is uitgangspunt voor het gesprek. Verder is er iemand die het gesprek leidt en iemand die aantekeningen maakt.

In het persoonlijk verhaal van één van de deelnemers zegt hij/zij iets over:

- Wat betekent voor mij een geloofsgemeenschap
- Wat betekent de Bijlmermeer voor mij
- Welke richting kies ik in de verscheidenheid van geloofstradities.

Dit verhaal is uitgangspunt voor het gesprek met elkaar waarin een ieder zijn of haar eigen geluid t.a.v. de drie punten kan laten horen.

De bedoeling van het geloofsgesprek is enerzijds om elkaar in alle verscheidenheid te leren kennen en waarderen, tot elkaar bij te dragen. Naar binnen gericht dus. Anderzijds trachten we via deze weg een antwoord te vinden op de vraag wie en wat wij als gemeente zijn en hoe wij ons wervend kunnen presenteren. Naar buiten gericht.

We gaan er van uit dat we langs deze weg een aantal kenmerken van onze gemeente op het spoor komen en daarmee onze plaats vinden op de markt van spiritualiteit en zingeving.

Op die manier kunnen we helder maken wat wij te bieden hebben als Protestantse Gemeente te Bijlmermeer.

Wij hopen op 1 oktober a.s. op een grote opkomst en zeker van u die nog niet eerder deelnam, want ook uw inbreng is van belang. U kunt uiteraard spontaan komen maar het is prettig als wij van te voren enigszins weten op wie wij kunnen rekenen. U kunt zich voor **25 september** opgeven bij één van de leden van de commissie ICP: Arjan van Lagen, Jan van der Meulen, Wolter Koolstra, Jaap de Visser en Nel Klaver.

Wij zeggen: GRAAG TOT ZIENS 1 OKTOBER !

Kinderpagina

Hoi allemaal,

Hebben jullie een fijne vakantie gehad? De scholen zijn weer begonnen. De meiden zitten nu in hun laatste jaar van de basisschool. Ze zullen dus veel beleven. Deze maanden lezen we gelijkenissen uit Lucas. Onder andere eentje over een rijke man en de arme Lazarus. De rijke man heeft zoveel en wil niets aan de arme man geven. De meiden komen op hun eerste schooldag van het nieuwe schooljaar in een soortgelijke situatie terecht. Wat zouden ze doen, denk je? Lees maar.....

Groetjes, Margje

Renate rende naar de drie tafels die in een groepje bij het raam stonden. Voor dat iemand anders de tafeltjes naast haar in beslag zou nemen, gooide ze haar tas op de ene en haar jas op de ander tafel

“Renate, ook in groep acht hebben we een kapstok, ” riep de nieuwe juf.

Renate wilde protesteren, maar zag de blik van de juf en griste met een boos gezicht haar jas van het derde tafeltje en liep naar de gang. Bij de kapstokken zag ze Jacki en Nienke. De meiden liepen de klas in naar hun tafeltjes. Daar aangekomen ontdekten ze dat Peter op een van de stoelen zat.

“Opzouten, daar zit Nienke,” riep Renate boos.

“O ja en wie staat er dan naast je, de koningin?”, reageerde hij pesterig.

“Ach, laat hem maar,” suste Jacki. Met een sluwe glimlach ging ze naast hem zitten en sloeg een arm om hem heen.

“Wel gezellig, een jongen aan onze tafel. Ik voel me meteen een stuk veiliger. Kan hij ons kwetsbare meisjes tegen de grote boze buitenwereld beschermen. ”, zei ze met een overdreven stem.

Renate en Nienke schoten in de lach. Geïrriteerd pakt Peter zijn tas op en sjokte naar een ander groepje. Nienke en Renate gingen zitten. Nienke keek Jacki aan.

“Heb je Renate het grote nieuws al verteld?” Ze schudde haar hoofd.

“Ik heb verkering met Henk-Jan,” zei ze trots. Ze vertelde de stomverbaasde Renate dat ze hun klasgenootje Henk-Jan had ontmoet tijdens de vakantie en dat ze verliefd waren geworden. Later tijdens het overblijven kon Jacki alleen praten over hoe geweldig Henk-Jan was. Renate knikte af en toe en luisterde. Eigenlijk vond ze Henk-Jan een patser met zijn merkkleding en zijn opscheperij over het vele zakgeld dat hij altijd kreeg van zijn ouders. Maar ze wilde Jacki niet kwetsen en dus zei ze niets. Misschien was hij wel veranderd tijdens de vakantie. Ze besloot hem een eerlijke kans te geven. Even later kwam hij eraan en Jacki liep met hem mee.

"Ik denk niet dat Jacki mee wil nu ze een vriendje heeft, maar misschien heb jij wel zin om met mij na school een babypakje uit te zoeken."

Renate reageerde enthousiast: "Ja leuk. Maar het duurt toch nog een paar maanden voor de baby er is?"

"Ja maar ik heb geld gespaard en ik kan niet meer wachten."

Terwijl ze hun brood op aten, praatten ze verder over de baby en Nienke vertelde dat haar moeder voor haar gezondheid veel moest rusten. Ze hadden hulp van de Thuiszorg voor het huishoudelijk werk. Renate schrok een beetje toen ze dat hoorde, maar Nienke stelde haar gerust. Zolang haar moeder zich rustig hield, zou het wel goed komen. Plotseling kwam Jacki aanlopen. "Hebben jullie nog wat lunch over? De mijne is al op en die nieuwe, Becky heet ze, is haar brood vergeten."

Renate en Nienke schudden hun hoofd.

"Meestal heeft de juf wel een reserve lunch," zei Nienke.

"Weet ik. Maar Becky durft het niet te vragen omdat ze nieuw is."

"Dan vragen wij het toch," zei Renate en met z'n drieën liepen ze naar de juf.

Daarna gaven ze de lunch aan Becky en praatten wat met haar.

"Aardig meisje. Wel vervelend dat haar vader werkeloos is. Ze zullen waarschijnlijk erg zuinig met geld moeten zijn," zei Nienke later.

"Zeker met al die broertjes en zusjes. In totaal wel acht geloof ik," zuchtte Renate

"Je overdrijft, zoals gewoonlijk. Het waren er maar vijf," reageerde Jacki.

"Dat is mij nog te veel. Hoe is het trouwens met Henk - Jan?"

"O, dat is uit. De kwal."

"Hè!!", riepen Renate en Nienke verbaasd in koor. Jacki legde het uit.

"We zaten samen ons brood op te eten toen Becky voorbij liep. Henk-Jan lachte haar zachtjes uit om haar kleding. Daar was ik al boos om. Even later kwamen we erachter dat ze geen brood bij zich had. Ik had niet meer, maar Henk-Jan wel. Hij at het niet eens op, maar gooide het gewoon weg. Zo voor haar neus. Toen werd ik helmaal kwaad en heb ik het uitgemaakt. Met zo'n gierigaard wil ik geen verkering"

"Goed zo," zeiden Renate en Nienke in koor.

"Heb je zin om met mij en Renate na school een babypakje te kopen?" zei Nienke. Om half vier liepen de meiden gearmd de school uit. Jacki was al over Henk-Jan heen en praatte met de anderen over de vakantie. In de winkel vonden ze een mooi geel babypakje. Toen ze de winkel uit liepen zagen ze Becky heen en weer lopen. Ze huilde. De meiden liepen naar haar toe en troostten haar. Ze vertelde hun dat ze geld had gekregen om een babypakje te kopen, maar dat ze het verloren was. Nienke aarzelde even en gaf haar toen het pakje dat ze net gekocht had. Becky bedankte haar hartelijk en liep weg.

Nienke haalde haar schouders op.

"Ach ik heb nog genoeg tijd om voor een nieuw pakje te sparen."

Wordt vervolgd

Verhalen in de Kindernevendienst

Uit: kind op zondag

Zondag 16 september: Gevonden! (Lucas 15:1-10)

Sommige mensen hebben kritiek op Jezus; ze vinden dat hij met de verkeerde mensen omgaat. Jezus antwoordt dat hij gekomen is om te zoeken wat verloren is. Om dat uit te leggen, vertelt Jezus een verhaal over een verloren schaap.

Zondag 23 september: Kijk vooruit! (Lucas 16:1-17)

Een rentmeester heeft niet goed op het geld van zijn baas gepast en hij wordt ontslagen. Maar voordat hij werkloos is, zorgt hij er eerst voor dat hij straks mensen heeft om op terug te kunnen vallen.

Zondag 30 september: Kijk om je heen! (Lucas 16:19-31)

Een verhaal over twee mannen: de arme Lazarus en een rijke man, van wie we de naam niet kennen. Met de rijke man gaat het goed, maar met Lazarus niet. De rijke man heeft geen oog voor de arme bedelaar bij de poort van zijn huis.

Kerk in (zamelings-) Actie

namens de Diaconie Protestantse Gemeente Bijlmer,
Jos de Boer

Tijdens onze vakantie, waarin wij lange fietstochten kriskras door Nederland maakten, hebben wij een prachtige tocht gereden in de buurt van Woudenberg. De dag begon wat druilerig, maar wij besloten het aangename met het nuttige te verenigen. Vier grote dozen barstensvol postzegels en een zak vol mobieltjes, kaarten en oude munten hebben Henk en ik tijdens deze zonnige fietstocht afgeleverd bij de heer Elsinga. Hij is verantwoordelijk voor het sorteren van alle ansichtkaarten, (soort bij soort) waarna zij in mapjes worden gedaan en verkocht aan verzamelaars. Tevens zorgt hij ervoor dat de postzegels en dergelijke op de goede plaats terecht komen. Trots kon hij mij melden dat tot en met juni al € 14000,- was opgebracht voor Kerk in Actie. Zelf kon ik eveneens trots melden dat de Protestantse Gemeente de inzamelingsactie ten behoeve van Kerk in Actie een warm hart toedraagt. Het valt mij op dat ook veel mensen buiten de kerk erg enthousiast aan het sparen zijn geslagen. In Gaasperdam kwam iemand mij spontaan een fles oude munten brengen. Ook ontvang ik van diverse kanten postzegels. Iedereen die gespaard heeft hartelijk bedankt.

Wij gaan door met sparen. Wat kunt u sparen?

Onbeschadigde postzegels ruim uitgeknipt of afgescheurd (ca. 1 cm). Mobieltjes
Onbeschadigde ansichtkaarten, met of zonder postzegel, formaat 9 x 13

en 10 x 15 cm. Dubbele kaarten met afbeeldingen van b.v. Anton Pieck en Rien Poortvliet. andere dubbele kaarten zijn onbruikbaar) en Oude munten
Alles kunt u inleveren bij de diakenen van de PGB. Zij zullen ook dan weer zorgdragen voor doorzending naar Kerk in Actie.

Avondgebed

Jessica en Hannie

We hebben besloten om het avondgebed voortaan eenmaal per maand te houden in plaats van tweemaal. De plaats en tijd blijven hetzelfde: De Drie Stro-
men kerk, vrijdags om 19.30. In regel zal het avondgebed plaatsvinden op de
eerste vrijdag van de maand. We maken meteen al een uitzondering omdat op 7
september de vrijwilligersavond van de Protestantse Gemeente Bijlmermeer en
Gaasperdam plaatsvindt.

De nieuwe data van het avondgebed zijn: 5 oktober, 2 november, 7 december.
Het avondgebed is gebaseerd op het gemeenschappelijk gebed dat van oudsher
plaatsvindt in kloosters, in Taizé en op andere plaatsen. We zingen met el-
kaar, lezen psalmen, zijn tien minuten stil en er is de mogelijkheid om voorbe-
de te doen. Lieder en zingen zijn afkomstig uit de katholieke en de protestantse tradi-
tie. Na afloop is er thee. We zijn met een kleine groep, meestal vrouwen. Ie-
dereen is welkom om met ons mee te bidden.
Hartelijke groeten en graag tot ziens.

Nieuws van het organistenfront!

Elly Kroese

Onze organist Gijs Boelen gaat ons gedurende de periode oktober 2007 tot ju-
li/augustus 2008 verlaten om te studeren aan het Conservatorium in Stuttgart.
Dat was al heel lang zijn wens en wij zijn blij voor hem dat dit nu voor hem
gerealiseerd wordt.

Hij laat ons niet met lege handen achter, maar heeft een vervangster voor ons
gevonden.

Haar naam is Una Cintina (zie foto) zij komt uit Letland en gaat voor een ver-
volg studie naar het Amsterdams Conservatorium. We zullen met haar moeten
communiceren in het Engels maar dat zal voor velen onder ons geen bezwaar
zijn.

Una gaat in wisseldienst spelen met Matthias en volgens Gijs is haar spel van
hoog niveau en dát hebben wij ervaren bij een kennismakingsbezoek in juni. We
waren zeer enthousiast zowel over haar orgel- en pianospel alsmede over haar

vocale prestaties. Zij is gewend in kerkdiensten te spelen. Op zondag 9 september a.s. zal Gijs haar aan de gemeente voorstellen.

Gijs hoopt in juli of augustus 2008 weer terug te keren uit Duitsland en dan weer onze diensten te begeleiden want het bevalt hem tot nu toe heel goed bij ons.

Wij wensen Gijs een fijn studiejaar toe in Stuttgart en een goed verblijf aldaar en zien hem graag volgend jaar weer gezond en wel bij ons terug.

Tot ziens Gijs en veel succes.

Matthias heeft een eigen website

Elly Kroese, 690 3416

Onze organist Matthias Havinga heeft een nieuw e-mail adres:

mail@matthiashavinga.com. Het oude adres wordt spoedig verwijderd.

Bij deze wordt u van harte uitgenodigd een kijkje te nemen op zijn website www.matthiashavinga.com. Daarop kunt u lezen over: welkom, agenda, biografie, audio-links en contact.

Onder 'agenda' kunt u nagaan waar hij het komende jaar speelt. Wellicht hebt u belangstelling om één van zijn concerten of een concours bij te wonen

Onder 'audio' zijn verschillende geluidsopnamen van hem in diverse kerken te beluisteren op orgel en piano.

Bezoek aan de Koptische orthodoxe kerk Amsterdam-Noord

namens de Egypte-groep,
Nettie de Vos

Sinds 2005 heeft de diaconie van onze gemeente een ZWO-project in Egypte, genaamd BLESS. Bless is natuurlijk Engels voor 'zegen' maar is ook de afkorting voor het Koptische bisdom voor oecumenische contacten en diaconaal werk in Egypte.

Een groep van vijf mensen wil nu vanuit onze gemeente aan dit project 'handen en voeten' geven. Onze eerste activiteit was een bezoek aan de Koptische kerk op 24 juni, voor een kennismaking en om iets te proeven van de sfeer.

De Koptische kerk is gehuisvest in Amsterdam-Noord in een voormalige gereformeerde kerk (de oude kerkbanken staan er nog). Bij binnenkomst vallen meteen de gezangen op, de iconen van de

heiligen, vooral martelaren, en de iconostase (wand van beelden die in Oosterse kerken de altaarruimte scheidt van het schip van de kerk). Achter de iconostase vinden de viering en de handelingen plaats.

De Koptische orthodoxe kerk heeft als kerkmodel veel weg van de andere orthodoxe kerken, bijvoorbeeld Russisch, Grieks en Syrisch. Het beeld van deze kerken is die van een bruid van de Messias, een beeld van de hemel. Vandaar ook dat iedereen in de kerk zonder schoenen loopt en de mannen en de vrouwen apart staan (er wordt veel gestaan). De liturgie is van de Heilige Basilius de Grote (4e eeuw) in het Arabisch en het Koptisch. Overigens is het Koptisch als levende taal uitgestorven. De Koptische taal vindt zijn oorsprong in het oud-Egyptisch en het Grieks. Op de zondagsschool wordt deze taal onderwezen. Gelukkig kregen wij een Nederlands liturgieboekje zodat we de dienst goed konden volgen; alleen staan de priester en de diakenen met hun rug naar de gelovigen, zodat de heilige handelingen die zij verrichten niet te zien zijn.

In de Koptisch orthodoxe liturgie ligt de nadruk op de ontmoeting met de Opgestane en alle heiligen. Dit komt tot uiting in de gebeden tot vergeving van onze zonden; niet alleen wordt een beroep gedaan op de Drie-eenheid, maar ook op het woord van de 318 vaders van het Concilie van Nicea, de 150 vaders van Constantinopel en de 200 vaders van Efeze. Dit zijn de drie oecumenische concilies waar de Koptische orthodoxe kerk zich op beroept. Voor de Koptische kerk leeft deze geschiedenis veel meer dan voor ons, en dit wordt ook levend gehouden in de geloofsbelijdenis die gezongen wordt door de gelovigen.

Na de eucharistie, waar eerst de kinderen (eerst de jongens en dan de meisjes) aan deelnemen en daarna de volwassenen, komt de preek (vertaald voor ons).

Omdat de mensen van heinde en verre komen gaat men gezamenlijk lunchen; de kerk is natuurlijk ook een immigrantenkerk waar de sociale cohesie groot is. Bij de lunch hebben we met de oudste diaken een gesprek gevoerd, onder andere over de positie van de vrouw in de Koptische kerk, over internationale contacten en over traditie en vernieuwing in de bijbelinterpretatie.

Na de lunch gaan de kinderen naar de zondagsschool, die in het sociaal-cultureel centrum is gevestigd aan de overkant van de kerk. In dit gebouw is ook een kleine supermarkt. Iedere zondag komen hier 300 tot 400 kinderen! De zondagsschool wordt vooral gerund door de vrouwen (de moeders) en is een recente ontwikkeling (20e eeuw) van de kerk, vanuit Egypte.

In de zondagsschool wordt gespeeld, gemusiceerd en gestudeerd, al naar gelang de leeftijdsfase. De kinderen maken deel uit van de kerk en op de zondagsschool worden zij onderwezen in bijbelverhalen, de geloofsleer, de betekenis van de liturgie, de gebeden en het vasten. De kinderen worden onder de viering niet apart gezet, maar zijn gedurende de hele viering aanwezig. Wat ons opviel was dat ieder lokaal naar een heilige is genoemd. De Koptische orthodoxe kerk is een martelarenkerk en dit is voor hen geen geschiedenis maar men leeft vanuit dit geloof.

Religieuze beleving

Annie Vis

Wat Harry Kuitert in Trouw en Klaas Hendrikse en Jan Oegema in het tijdschrift Volzin schreven over het hedendaagse religieuze leven, vormde met elkaar het uitgangspunt voor onze bijeenkomst in juni. De drie schrijvers, waarvan twee theoloog zijn, hebben met elkaar gemeen dat ze een visie hebben op religieus zijn, zonder dat een bijbelse of kerkelijke leer wordt onderschreven.

De consequentie van deze opvatting is echter voor ieder verschillend.

Volgens Kuitert is God een God van verbeelding die buiten het bijbelse verhaal niet bestaat, in de leegte van het heelal hebben we alleen elkaar, zegt hij. Hendrikse gaat uit van de ervaring. Ervaringen zijn taalloos, ze gaan aan onze woorden vooraf. Hij noemt zichzelf een gelovige atheïst. Ook Oegema gaat uit van de ervaring, maar breidt dat uit met de ervaring van het niet-harmonische, met verbijstering en zich overweldigd voelen. Een dimensie die bij Kuitert lijkt te ontbreken. Hoe dan ook, genoeg stof voor bezinning en het uitwisselen van gedachten over hun inzichten, zoals altijd onderbroken door het luisteren naar muziek. Deze keer psalm 23 gezongen door het Cantori Dividi, tekst Naardense Bijbel, toonzetting Geert Oost, dirigente Sanne Nieuwenhuysen en het Motet Zum Abendsegen van Mendelsohn, gezongen door het Rias Kammerchor, gedirigeerd door Marcus Creed:

*Herr, sei gnädig unserm Flehn
und erfülle uns mitt deinem Geist;
Herr, erhör' uns,
und schreib' in unser Herz dein heiliges Gebot.*

Autodienst

Jos de Boer

Indien u mee wilt rijden kunt u zich aanmelden bij Jos de Boer.

	Nellestein	Kortvoort	Garstkamp
2 september	Henk	Anne	Henk
9 september	Frank/Ans	Frank/Ans	Tjitske
16 september	Jaap	Jan	Jaap
23 september	Marja	Marja	Henk
30 september	Henk	Anne	Henk

De financiën van onze kerk

namens de Kerkrentmeesters
Henk Kroese

Tijdens het gemeenteberaad van zondag 10 juni jl. werden onder meer de cijfers van de kerk gepresenteerd, met name die volgens de jaarrekening 2006. Uit deze cijfers bleek dat we het in 2006 als gemeente niet zo slecht hebben gedaan: we hebben ruim € 1000,- minder subsidie nodig gehad dan het jaar daarvoor. Maar we hebben nog steeds een tekort van ruim € 40.000,-. Dit tekort wordt afgedekt door een subsidie, die loopt tot en met het jaar 2008. Dankzij een bijdrage uit de Solidariteits-kas kunnen wij als gemeente verder gaan, zowel op Pastoraal als Diakonaal gebied. Maar natuurlijk ook dankzij uw vrijwillige bijdragen en giften.

Maar, hoe is de situatie nu, zo medio 2007 ?

Als we de cijfers tot en met eind juli 2007 bekijken, dan lopen we in de pas met de vrijwillige bijdragen, de collecten lopen iets achter, terwijl de Paascollecte wat tegenvalt. Het aantal giften overtreft echter wederom onze stoutste verwachtingen.

Al met al hoeven we ons geen grote zorgen te maken over de financiën in 2007, tenzij we opeens nog in de tweede helft van het jaar een tegenvaller te verwerken krijgen. Deze kan dan hopelijk opgevangen worden door onze subsidiegever.

Wel zullen we rekening moeten houden met de uitkoop van de EBG, die ons kerkcentrum gaat verlaten, waarschijnlijk in 2008 of 2009. Volgens contract zijn wij (maar ook de andere eigenaarkerken) verplicht aan de EBG de uitkoopsom te betalen waar ze recht op hebben. Voor ons betreft dit een bedrag tussen de 40 en 45.000 euro. Maar daar hebben we alvast voor gereserveerd.

Waar we ons wel zorgen over moeten maken is de situatie na 1 januari 2009: dan stopt de subsidieverlening. Als kerkrentmeesters zullen we ons in het najaar beraden, hoe we dit probleem kunnen opvangen, door onder andere te gaan praten met het Bureau Bijstand van de PKN in Utrecht.

We houden u op de hoogte.

Applaus voor de vrijwilligers

Jaap Koolstra

Feestelijke avond voor de vrijwilligers/medewerkers van Protestantse Gemeente Bijlmermeer (zie Opnieuw van juli/augustus) op vrijdag 7 september in De Nieuwe Stad.

Verwelkoming vanaf 19.30 uur, programma van 20.00 tot 22.00 uur.
Half augustus zijn de persoonlijke uitnodigingen bezorgd. (Hebt u door vergissing geen uitnodiging ontvangen - meld u meteen aan!).

Mocht u de antwoordstrook nog niet ingeleverd hebben, het kan nog nét! (uiterlijk 2 september):

Bel naar 699 14 76 , of mail naar admar.blom@planet.nl (Marga Blom)

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Een echte katholiek

Henk de Boer

Onlangs hebben wij pastor Henk Dürr in Voorhout begraven.

Henk kwam begin jaren zeventig in de Bijlmer als pastor voor de Rooms-katholieke Parochie (later De Graankorrel genoemd).

Hij kwam naar de Bijlmermeer in een moeilijke periode die ontstond door vertrek van enkele moderne katholieke pastors. Henk kwam uit het bedrijfspastoraat en stond dicht bij de mensen. Dominee Rijper heeft veel met hem samengewerkt en ze spraken samen over "de grote dingen van de Levende". Dominee Rijper: "Henk was volop katholiek, een goeie theoloog."

Henk kwam uit Oostenrijk en volgde op het Seminarie van Warmond vanaf zijn twaalfde jaar 12 jaar onderwijs.

Ik heb jaren bij hem op de woensdagochtend, als het werk dat toeliet, bijbelgesprekken gevolgd. Uit de gesprekken met hem bleek altijd weer wat een menselijk boek de Bijbel is en dat het daardoor vandaag nog steeds mensen aanspreekt en inspireert.

Ik herinner me nog goed dat hij een keer zei dat, als je leven citroenen geeft, je daarvan limonade moet maken.

Henk Dürr gaf geen citroenen, maar zoete vruchten. Henk was oprecht mens met de mensen. Altijd begrip. Een man van de oecumene. Henk was dan ook door Bisdom Haarlem zeer gekwetst, toen hij als Deken van Amsterdam een stuk over de oecumene had geschreven, dat door de bisschop finaal

werd terzijde gelegd. Dat heeft hem veel pijn gedaan, niet alleen geestelijk, maar ook fysiek. Ik mag rustig zeggen, dat hij toen een gebroken man was. Ik ben hem erg dankbaar voor wat hij voor mij heeft betekend. Niet alleen voor mij, maar ook voor vele protestanten uit onze gemeente. Er waren dan ook velen van onze gemeente bij zijn afscheidsdienst in Warmond en begrafenis in Voorhout aanwezig.

Henk Dürr overleed op 31 juli 2007 in de leeftijd van 81 jaar. Thema van de viering van het leven van Henk Dürr was "Hem achterna".

Aquarel van de Genadekerk in Amsterdam

Uit: Het Chemnitzer dagblad

De aquarellen van Ilse Hesse hebben kerken als onderwerp. De 71-jarige kunstenaressen exposeert in de Bonhoefferkerk in Markersdorf (Oost Duitsland).

Eén van haar schilderijen hangt in Amsterdam.

"Ik maak vaak ter plekke een schets die ik thuis verder uitwerk." Maar niet altijd lukt het meteen de eerste keer. Voor het werk met de Genadekerk in Borna moest ze driemaal opnieuw beginnen. Vier maanden hing de aquarel in de kerk. Daarna moest zij er afscheid van nemen.

"Het ging als geschenk ter gelegenheid van het 25-jarige jubileum van de partnergemeenten naar Amsterdam," zegt ze trots.

Voor de toekomst heeft zij zich een omvangrijk doel gesteld. Ze wil alle kerken in Chemnitz schilderen.

(De aquarel hangt in kamer 2 in De Nieuwe Stad, red.)

Kidsclub van De Drie Stromenkerk

Hennie Egger

Ieder kind is van harte welkom bij de Kidsclub.

Elke tweede maandag van iedere maand, zijn wij in de Drechtzaal van De Drie Stromenkerk, Reigersbos. Renswoudestraat 75, 1106 BJ Amsterdam Zuidoost. Van harte aanbevolen!

Deze Kinderknutselclub is voor kinderen van 6 jaar tot en met 14 jaar, na schooltijd vanaf 15.00 uur tot 17.00 uur.

We knutselen voor de Actie Schoenendoos: wij zorgen voor de schoenendozen en het plakmateriaal, samen gaan we acties bedenken waar we mee verder kunnen: Derde Wereld-landen helpen, samen delen.

Op de club is gratis drinken en een koekje/fruit aanwezig.

We starten op maandag 10 september. Zegt het voort!!!!

Informatie: www.actiekids.nl Hennie Egger 785 1479 of parochiecentrum 400 2807.

Interkerkelijke gespreksdagen voor alleengaanden

Nellie Flentge en Wim Deetman

Alleengaanden vormen een steeds groter wordende groep mensen in kerk en samenleving. Leven zonder partner gaat niet altijd vanzelf. Het is niet verwonderlijk dat mensen die "alleen" leven elkaar opzoeken, elkaar ontmoeten, ervaringen met elkaar delen en zich bezinnen op de positie van alleengaanden in kerk en samenleving. Wij als interkerkelijke werkgroep Noord-Holland weten uit eigen ervaring hoe belangrijk deze ontmoetingen kunnen zijn. Daarom organiseren wij ontmoetingsdagen voor mannen en vrouwen die ongehuwd zijn, van wie de partner is overleden of van wie de relatie is beëindigd door een scheiding.

Mensen die het alleenzijn ervaren met ups en downs, met belemmeringen en mogelijkheden. De ontmoetingsdagen vinden plaats op drie bij elkaar horende zaterdagen.

Plaats : Koog-Zaandijk, "De Ontmoeting", Parklaan 1
Data : de zaterdagen 3, 17 en 24 november 2007
Leeftijd : circa 35 - 65 jaar
Kosten : € 42,- (inclusief lunch) voor drie dagen

Voor meer informatie en aanmelding kunt u contact opnemen met Nellie Flentge, (0251)651611 en Wim Deetman, (033) 2535327.

Unieke samenwerking Greenchoice, Kerkinactie en ICCO

Van het Internet

Steeds meer mensen maken zich zorgen over klimaatverandering. Dat is terecht. De opwarming vormt een serieuze bedreiging voor mens, plant en dier en wordt veroorzaakt door onze CO₂- uitstoot. De gevolgen hiervan, zoals overstromingen, droogtes, orkanen en hittegolven zijn al merkbaar. Greenchoice, Kerk in Actie en ICCO zijn een unieke samenwerking aangegaan. U kunt overstappen op groene energie met Milieukeur met laagste prijsgarantie. Groene energie van Greenchoice heeft geen CO₂-uitstoot, waardoor de energie niet schadelijk is voor het milieu. Als u overstapt helpt u niet alleen het milieu, u steunt ook duurzame projecten in de Derde Wereld. Greenchoice doneert namelijk voor elke kWh groene stroom die u gebruikt 0,25 eurocent aan klimaatprojecten van het klimaatplan van Kerkinactie en ICCO.

Groene stroom

Groene stroom wordt opgewekt door duurzame bronnen zoals windmolens, zonnepanelen, biomassa- en waterkrachtinstallaties. Op het stroomnetwerk mixt

deze energie met de normale 'grijze' stroom. Thuis ontvangt iedereen de mix van deze stroom. U krijgt als klant de garantie dat Greenchoice evenveel groene energie toevoegt aan het netwerk als u verbruikt. Hoe meer mensen groene stroom nemen, hoe groener de stroom op het netwerk wordt. Door uw overstap naar groene stroom steunt u het milieu en helpt u de wereld leefbaar te houden.

Groen gas

Bij de verbranding van gas komt CO₂ vrij. Deze uitstoot is schadelijk voor het milieu. Greenchoice zorgt ervoor dat deze negatieve natuurgevolgen gecompenseerd worden. Dit doen we door bescherming van kwetsbare bossen en aanplant van nieuwe bossen. Bossen nemen immers de CO₂ weer op die vrijkomt bij de verbranding van uw aardgas en zetten dit om in zuurstof. Bossen zijn als het ware de longen van de aarde. Op meerdere plaatsen in de wereld beschermt Greenchoice bedreigde natuurgebieden.

Klimaatplan: een initiatief van Kerk in Actie en ICCO

Kerk in Actie en ICCO investeren in projecten die bijdragen aan duurzame ontwikkeling. Vanuit het Klimaatplan worden bijvoorbeeld 84 zonnepanelen voor een school op het platteland van Zuid-Afrika gefinancierd. Het resultaat is dat de elektriciteitsrekening met 50% omlaag gaat. In Roemenië voorziet een partner scholen van voorlichtingsmateriaal over klimaatverandering. Dat is van groot belang omdat in Roemenië de afgelopen jaren de natuur is misbruikt en veel overstromingen voorkomen.

Kijk op www.greenchoice.nl of schrijf naar Antwoordnummer 20668 3020 WB Rotterdam.

See you in the Bible: Amsterdammers lezen samen de Bijbel!

Nieuwsbrief Raad van Kerken Amsterdam

Amsterdam kent 400 christelijke gemeenschappen: van Ghanese presbyterianen tot Russisch-orthodoxe gelovigen. Wat een rijkdom!

Allemaal Amsterdammers en gelovigen, maar kennen we elkaar? We hebben andere liederen, andere gebeden, maar we lezen hetzelfde boek: de Bijbel. Laten we samen lezen en onze ervaringen delen!

Het project See you in the Bible wordt geleid door Erika Feenstra en Janneke Stegeman. U kunt bij hen terecht voor meer informatie of om u op te geven. 06 208 791 80 of: e.feenstra@kerkhuis.nl

LEZERS SCHRIJVEN

U hebt nog de 'R' tegoed

Henk de Boer

Zondag 12 augustus mocht ik voorgaan in De Nieuwe Stad omdat dominee Wildeman in het klooster zat.

De organist kwam een half uur later en er waren ook geen bloemen. Tijdens stil gebed kwamen de kinderen binnenstappen. Kortom, er ging nogal wat mis. Ik was zelfs in de preek over de koninklijke maaltijd (Lucas 14, 12-24) de 'R' vergeten van het woord SMART. Een paar mensen maakten mij na de dienst daarop attent. Er was zelfs iemand die tijdens de preek riep dat ik de R was vergeten, maar dat heb ik niet gehoord. U hebt dus de R nog van mij tegoed.

In de politiek wordt het begrip SMART gehanteerd om je doel te bereiken. De S voor Situatie, de M voor Maatregel, de A voor Aantal, de R voor Rekening en de T voor Tijd. Bijvoorbeeld: In Amsterdam moeten 1.200 daklozen in 2010 onderdak hebben, Rekening(dekking) 2,5 miljoen euro. SMART is het beleid van de gemeente. De kerk (gemeente), zo legde ik uit in de preek, kent ook SMART: de S staat voor Samen, de M voor Medelijden (Mededogen), de A voor Aandacht, de R voor Rechtvaardigheid en de T voor Toewijding. Samen Medelijden (Mededogen) door Aandacht en Rechtvaardigheid met Toewijding.

Ik heb het, ondanks de handicaps, een leuke dienst gevonden.

Zevenduizend kilometer

Frank Odinot

"We lopen door de reusachtige lege hal van het station naar de uitgang. Alleen opzichters en schoonmakers; geen afhalers. Weer door een controlepost en ja hoor, daar staat hij, met een stralende glimlach: meneer Li. Het gaat hem kennelijk goed, want hij is wat aangekomen. De begroeting is allerhartelijkst."

Zo herinneren wij ons de aankomst per trein, 's nachts om twaalf uur in Hohhot, zevenduizend kilometer van huis. Ik had het hem beloofd: als ik kan, kom ik nog een keer naar China. En toen Ans en ik daadwerkelijk plannen opvatten, sloot Jannetta Bos zich bij ons aan.

Eerst bezochten we Beijing, wat weer een hele ervaring was, sinds wij daar negen jaar geleden geweest waren. Daarna een hele dag in de trein, om uiteindelijk hier in Binnen-Mongolië aan te komen.

We werden in het studentenhotel gehuisvest. Dat was niet bepaald riant, maar dan ook zeer goedkoop. Dat is het trouwens overal in China: we aten uitgebreid in een restaurant voor €10 met drie personen.

Omdat de examens nog aan de gang waren, werden ons twee jeugdige begeleiders toegewezen; twee oud-studenten van meneer Li, afgestudeerd in de natuurkunde: Xiù en Fusheng (spreek uit: Sjoer en Foeshung). Deze spraken goed Engels en waren zeer vriendelijk en behulpzaam.

Wij werden uitgebreid rondgeleid over de universiteitscampus. In één van de vele gangen van de natuurkundeafdeling ontmoetten wij een andere chinees die mij aankeek en zei: "Ben jij niet Frank?" Hij herkende mij nog van de ene keer dat ik in Gooioord bij meneer Li op bezoek was. Hij leidde ons naar zijn kantoor en zei, de Nederlanders kennende: "Wil je koffie?" Waarna wij van een bakje oploskoffie genoten. Meneer Tegus is van Mongoolse afkomst en is het hoofd van de fysica faculteit en de directe chef van meneer Li. "Ik wist helemaal niet dat jullie zouden komen, typisch Li om niets te zeggen!" Even later zaten we in het heiligdom van meneer Li. En daarna kregen we de apparatuur te zien waarmee deze afdeling onderzoek doet naar magnetisme. (Herinnert u zich nog mijn uitleg over de magnetische koelkast ?)

De volgende dag moesten wij weer bijtijds klaarstaan, want meneer Li had een uitstapje georganiseerd naar de Gele Rivier. Behalve Xiù en Fusheng ging ook Li's zoon Li-Lei mee, een bescheiden jongeman van ongeveer zeventien jaar. Vlak bij de Gele Rivier is het geboortedorp van Xiù en dus was dat een unieke kans om ons wat van het Chinese platteland te laten zien. Xiù had 's avonds haar ouders gebeld (oude en nieuwe tijden bestaan er naast elkaar) om het bezoek van haar professor met zijn buitenlandse gasten aan te kondigen. Zowel Xiù als haar ouders beschouwden het als een hele eer.

Dus stapte moeder dezelfde avond nog op haar motor(!) om inkopen te doen.

Meneer Li heeft met zijn uiterst beminnelijke manier van doen een enorm sociaal netwerk opgebouwd. Dat is een belangrijke pijler van zijn succes, naast zijn briljante geest en zijn niet-aflatende weetgierigheid. Dit tochtje stond niet in het plan dat hij mij van tevoren mailde, maar hij had op de valreep voor deze dag twee collega's met hun auto's gecharterd.

Ook deze keer bleek weer hoe Li zo succesvol is: hij treedt nooit op de voorgrond, blijft altijd vriendelijk en tegelijkertijd voel je dat hij het heft in handen heeft.

Het bezoek was zeer gedenkwaardig. Een dorpje van leem en stro. De straten van aangestampte aarde. Het ouderlijk huis van Xiù dat door haar vader zelf gebouwd was, inclusief het kunstige rasterwerk voor de ramen, had een innerlijke kwaliteit die ik elders weinig in China ben tegengekomen. De meeste Chinese huizen hebben in mijn ogen slechts de functie van middel tot overleven. Van een uiterlijke harmonie of schoonheid is dan geen sprake. Hier ademde elk detail zorg en aandacht.

Moeder had zich uitgesloofd om de gasten een overvloedige maaltijd voor te zetten. Bij binnenkomst was duidelijk te zien dat zij zich behoorlijk druk gemaakt had over de vraag of de hoeveelheid en smakelijkheid van haar kookkunsten wel recht zouden doen aan het hoge bezoek van de professor van haar dochter.

Vader deed daarbij ook een duit in het zakje, door almaar nieuw fruit aan te snijden; veel meer dan wij op zouden kunnen. Het smaakte allemaal voortreffelijk en wij genoten van de warme hartelijkheid en gastvrijheid. Onderwijl zat meneer Li er glimlachend en bescheiden bij.

Na de maaltijd kregen wij een rondleiding door het dorp. Op een hoek stond een hele groep inwoners naar ons te staren. Zij hadden nog nooit een buitenlander gezien, behalve op de televisie.

Dichterbij gekomen greep de voorste man mijn hand en brulde: "Hello!!", in de hoop dat hij door te schreeuwen beter begrepen zou worden. De mensen zagen er tanig uit met hun magere gespierde lijven. Hier weerspiegelde zich het harde boerenleven. Maar één of twee woorden van mijn beperkte Chinese woordenschat deden wonderen, zoals dat ook in Beijing het geval was.

Op uitgestreken gezichten kon door een simpel 'Ni hao' (hoe gaat het) een stralende glimlach getoverd worden.

Terug in Hohhot werden wij door meneer Li ook onthaald op vorstelijke maaltijden in een speciale VIP kamer in het eenvoudige restaurant. Daar ontmoetten wij ook zijn vrouw voor het eerst. Een zeer gedistingeerde en charmante dame, die aanvankelijk stil en verlegen was.

Daarna werden wij bij hem thuis uitgenodigd en zagen wij een hele andere mevrouw Li: vlot, modern en zelfverzekerd. Dat wij bij hen thuis werden gevraagd was bijzonder: dat doen chinezen zelden. Mevrouw Li zei: "Ik ben blij dat ik jullie hier kan ontvangen, want jullie hebben in Nederland ook zo goed voor mijn man gezorgd!"

Meneer Li was het daar helemaal mee eens. Op een goed moment vertrouwde hij ons toe: "Ik geloof niet in Jezus, maar ik geloof wel dat God heeft gezorgd dat wij elkaar zouden ontmoeten!"